

Варвари

Олег Паламарчук

Можновладні гордовиті римляни поважали лише себе і тільки свою культуру цінували. Решту народів, особливо північних сусідів, вони відверто зневажали, називали дикунами, варварами. Однак римські купці плавали у різні кінці світу і привозили досить дивні речі. На торговій площі Риму було завжди людно.

— Звідки цей кулон? — розглядав золотий виріб дивовижної краси і тонкої роботи римський патрицій Марк Крій.

— Зі Скіфії, — улесливо відповідав бородатий купець Агафон, розраховуючи на щедрість покупця.

— Невже варвари такі кулони виливають із золота? Бути цього не може!

— Та я клянусь, що зі Скіфії! — бив себе у груди бородатий купець.

— Добре, — відсипав пригоршню золотих монет багатий римський патрицій, — я тебе зроблю першим купцем в імперії, покажи-но тільки дорогу моїм галерам у той багатий дикий край.

Купець Агафон так і припав до руки патриція.

Марк Крій особисто очолив торговий караван, жадоба гнала римського патриція за сім морів. У всьому він покладався на волю Агафона, який скупив у Римі дешевий крам, запевнивши свого хазяїна у повному успіхові розпочатої справи.

За два місяці галери досягли берегів далекої загадкової Скіфії. Кочівники залюбки вимінювали холодну зброю, глиняні амфори з вином на хутра, овечі шкіри, жіночі прикраси, Римські купці від задоволення аж руки потирали. А скіфи цілими родинами все прибували і прибували. Стояли, показуючи нові і нові витвори мистецтва, речі, достойні найвибагливіших красунь. Тільки римському патрицію не було уже нащо обмінювати. Тож звернувся він за порадою до бородатого купця:

— Як бути?

— Беріть, раз дають. І скажіть їм, що потім привезете взамін новий товар, — лукаво посміхався купець Агафон. — Варвари, вони настільки ще дикі, що вірять обіцянкам і чесному слову, раді вже й з того, що їхні витвори сподобались.